

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30245/2023
03.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиља АА из села ..., ББ из села ... и ВВ из села ..., чији је заједнички пуномоћник Ивица Јовановић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“, Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1565/23 од 11.08.2023. године, у седници одржаној 03.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1565/23 од 11.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1565/23 од 11.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1137/21 од 05.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности Основног суда у Врању за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке, утврђено је да је Споразум о одређивању накнаде закључен пред Секретаријатом за урбанизам и имовинскоправне послове Градске управе Града Врања бр. ...-.../...-... од 03.06.2014. године између тужиља и туженог, апсолутно ништав. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи АА на име разлике између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за експроприсано грађевинско земљиште идеалног дела од 6/14 кат. парцеле број .../... уписане у ЛН бр. ... за КО ... исплати 45.154,01 динара са законском затезном каматом од 05.04.2023. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиљи ББ на име разлике између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за експроприсано грађевинско земљиште идеалног дела од 6/14 кат. парцеле број .../... уписане у ЛН бр. ... за КО ... исплати 30.102,67 динара са законском затезном каматом од 05.04.2023. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиљи ВВ на име разлике између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за експроприсано грађевинско земљиште идеалног дела од 6/14 кат. парцеле број .../... уписане у ЛН бр. ... за КО ... исплати 30.102,67 динара са законском затезном каматом од 05.04.2023. године до исплате. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да

тужиљама на име трошкова парничног поступка исплати 189.814,00 динара са законском затезном каматом на износ од 156.00,00 динара од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1565/23 од 11.08.2023. године, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија (став 2.).

Поступајући на основу наведене законске одредбе Врховни суд је закључио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Спорно правно питање није од општег интереса већ је везано за конкретну чињеничну понуду и решење спорног правног односа тако што је утврђено да је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у градско грађевинско земљиште, те да ова промена није евидентирана у катастру непокретности приликом експропријације земљишта. Тржишна вредност непокретности утврђена је на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за градско грађевинско земљиште израженог у судским одлукама Врховног касационог суда и Уставног суда, по којима суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом Пореске управе већ је вештачењем, као доказним средством предвиђеним Законом о парничном поступку висина накнаде одређена применом тржишне вредности експроприсане непокретности. Правноснажне одлуке ревизијског суда и другостепених судова, којима је другачије одлучено о истом правном питању, а на које се тужени позива у ревизији, без утицаја су на другачије одлучивање, јер одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, те се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари.

Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско првим споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости и стицања без основа поднета је 06.04.2021. године, а вредност предмета спора је 20.000,00 динара. У поднеску од 16.11.2022. године тужиле су преиначиле тужбу и као вредност предмета спора означиле 105.359,35 динара.

У конкретном случају тужиле немају својство јединствених супарничара у смислу члана 210. ЗПП, већ су обични супарничари, из којих разлога за оцену дозвољености ревизије меродавна је вредност предмета спора побијаног дела у односу на сваку тужиљу понаособ.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе у односу на сваку од тужиља понаособ, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић